

BORSSZEM JANKÓ

CSALÁDI BOLDOGSÁG.

Az első szülött.

Előfizetni a kiadó-hivatalban: Budapest, Ferenciek-tere 7. sz. Előfizetési díj: Egész évre 8 frt. — Félévre 4 frt. — Negyedévre 2 frt.

Egyes szám 16 kr.

Egér-szabály.

— Mese. —

EGY HOLLÓ, fönt, a lombok sűrűjében,
 Lehorgadt fővel, komolyan, sötéten,
 Elmélkedék a sok veszélyen
 Mely árva fáját környezi:
 Álnok golyó, sas körmei,
 Szél rohama, ég szakadása,
 Dög és egér megritkulása.
 Hát, a hogy ott meláz, mereng,
 A fűben, im, galamb kereng,
 Csattogva szárnya; de hujába!
 A tör megfogta, nem bocsátja.
 Söhajt a fekete: »— No lám!
 A száz közt el se gondolám
 Hogy ily baj is jöhet reám.«
 De ni! lyukából egy egérke
 Hogyan siet a vész helyére.
 Barátja a gerlének ő,
 S mint hű barátja állt elő
 Hogy rágja szét a köteleket
 A melybe az, mohón, betévedt.
 Nos, háló hurka fölszakad,
 Kibúj a bűgő, és szabad.
 Csak nézte hollónk ezt a dolgot,
 S lelkében az az eszme forgott
 Hogy neki is kék ily barát;
 Az inczipinczire tehát
 Értekenyülten rákiáltott:
 »— Legyünk mi ketten is barátok!
 De már besurrant az egér,
 Odvából ki csak orra ér,
 S czinczogva hangzik ez a válasz:
 »— Egér számára ősz szabály az:
 Ki az egérhust szereti,
 Barátja nem lehet neki.«

Több esze volt a kis egérnek
 Mint a havasalföldi népnek:
 Segélyt a muszkák tőle kértek,
 És Besszarábját veszté érték.

Hát vaj minékünk több-e az eszünk?
 A kik Bismarckkal egy tából eszünk.

Az elő-congressusról

— Eredeti tudósítás. —

Berlin április 24.

A CONGRESSUSNAK Gorcsakoff kívánsága szerint tulajdonképp április 1-én kellett volna összeülnie s berekesztetnie, de elmaradt. Mindamellett állítják, hogy a halasztás a dolog lényegén nem változtat, áprilisba még májusban is küldhetők az emberek. Csak az a kérdés, hogy ki fog oda menni. Andrassy-ról Bismarck így nyilatkozott:

— Andrassy will mit dem April nichts zu thun haben, er ist ganz Julius.

Beaconsfield meg épenséggel nem megy áprilisba, mert ha már valahová megy, hát Konstantinápolyba megy.

Eszerint Ignatieff és Gorcsakoffon a sor. Az utóbbi — ki Ignatieffre mindig féltékeny volt — úgy sincs a san-stefanói békével megelégedve s nem ismeri el a maga művének; aprólékos, minucziózus gonddal, mikroskopiumon át vizsgálta meg és sok hibát talált rajta. Ignatieff most boszuságában a mikroskopikus vizsgálat felett *Górcsó* kóff herczegnek nevezi az ősz kanczellárt. De vajjon San-Stefanóból meghátrálnak-e egészen — áprilisba, mindamélt nagy kérdés.

Megnyílt tehát az előcongressus. Azért nevezik előcongressusnak, mert előszobában tartják, felöltövel, kalappal és bottal a kézben, hogy szükséges esetén minél gyorsabban feloszolhassanak.

Az előcongressus előzetes előértekezletei (melyek a lépesőházban tartatnak) máris azt a meggyőződést eredményezték, hogy szükségesnek fog mutatkozni az előcongressust megelőző egy elő-előcongressust tartani (a lépesőkön.)

Ha pedig — ami alig hihető — ez sem vezetne czélhoz, megmarad még az elő-előcongressus előtt egy elő-elő-előcongressus behívásának lehetősége a kapuszinbe.

Anglia, úgy tudjuk, a legnagyobb bizalmatlansággal jött Berlinbe. Salisbury föltette magában, hogy sem Gorcsakoff, sem Ignatieff egyetlen szavának sem fog hitelt adni.

— Szép idő van, szólt Ignatieff, mikor Salisburyval találkozott.

— Nincs, viszonzá az angol szárazon. (Vizen majd csak ezután felel.)

— De van!

— Hazudik!

Ignatieff kénytelen volt megesküdni s tanuk előtt írásban becsülete lekötése mellett kijelenteni, hogy szép idő van.

— Most már csak elhiszi, hogy igazat szóltam? kérdé az orosz diplomata.

— Au contraire. Már most úgy se, most kezdem csak igazában hinni, hogy nem igaz; volt Salisbury felelete.

HUSVETI KÉP.

M—th Gy. és E—zy Mrez föltámadása.

Gróf Belcredinek

az aranygyapju alkalmából.

— Éneklé Liliomfy. —

Számodra itt
Nincs bel-credit.

Suttyomberky Dárius

a helyhezet signaturájáról.

Haza minden előtt!

FELRÁNDULTAM a fuzió-értekezletre. Nem mintha . . . hanem mert hátha . . . Inogtam, mert nem egyformán erősen fútt két oldalról a szél. Tíz éve élek kormánypárti házasságban és soha egy percnyi hűtlenség! Ez csak valami! Egy kis ellenzéki vérfürdő a la Báthory Erzsébet nem árthatna, gondolám. De várokotam. Hasztalan. Most már nem ingok. El van végezve: nem fürdök. Hisz ezt az ellenzékét jobban szidják, mint a kormányt! Oppozíciónak lenni és mégis hazaárulónak? . . . ez plusquam . . . Már akkor inkább mameluk, mint mamelukács.

Pakolj Pista!

Nagypénteki fölfohászkodás.

Hát a *mi* „megszabadítónkat“ mikor feszítik már meg? Mi??

A bolgár keresztények.

Husvétí öntözködés.

AHUSVÉTI öntözködés ősrégi népszokás. Már a bolgár mythologia meséli, hogy szent Szko-bele Balázst a kazarliki rózsamezők nedvével öntözték meg, mely egészen vérpiros volt, mert ott nagyon piros a rózsza, különösen ha muszka jár arrafelé. Lejebb meg, Fülöpszállás (Philippopolis) felé husvétkor, sőt már jóval husvét előtt, szurokkal öntözködtek az emberek, mit ők úgy hívnak hogy: »szurkolunk«. Ez török szokás, de nem igen régi; körülbelül 1828-ban tapasztalta legelőször Diebics muszka ethnográf. Még lejjebb a fekete tenger felé sós vízzel öntözgetnek, melyet fecskendő helyett torpedóval lövellnek a megítisztelendő félre. A vérrel való öntözködés egész Törökországban divik, sőt abban az orosz nép is osztozik, míg az előbbkelő orosz néposztályok csak ritkán gyakorolják. San-Stefano környékén a muszka husvét előtt már hat héttel elkezdének tintával öntözködni, de ott az a furcsa szokás uralkodik, hogy a ki a tintát kiöntötte, az ennyelével kénytelen megint fölnyalni, úgy hogy nyoma se maradjon. A forró vízzel való öntözés, azaz lefőzés Pera némely házaiban szokásos, különösen ahol követek laknak. Petróleummal Párisban öntözködik a socialista nép s aztán meggyújtja, mint az angol a puddingra öntött rumot. Az északi népek, u. m. eszkimókusok s egyéb muszkák, halzsírral öntözködnek, melyről az ő nagy költőjük így zeng: »Bölcsöd ez s majdan zsirod is, mely béfen s eltakar«. A moszkvai és szent-pétervári gouvernementokban hölgyek és urak egymást husvétkor vutkival öntözik meg; megjegyzendő pedig, hogy ott mindennap husvét van. Romániában már 12 hónappal husvét előtt elkezdik a török foglyokat öntözni . . . nyállal és csak husvét után 12 hónappal szünek meg, persze csak úgy, ha van, t. i. nem nyál, hanem fogoly. A sörral öntözés hazája pedig kétségkívül az örmény felföld, mert ott van az Arpa-Tsaj folyó, mely nyilván nem egyéb, mint »árpacsája«, azaz sör. Vizzel csak Magyarországon öntöznek, nyilván azért, mert ez a föld legbormegisszább országa; mit is csinálnának a sok vízzel, ha legalább husvétkor el nem öntözgetnék?

Muszka fordítás.

— Ignatieff nyomán. —

In vino veritas = **P**orban az igazság.

Ellenmondás.

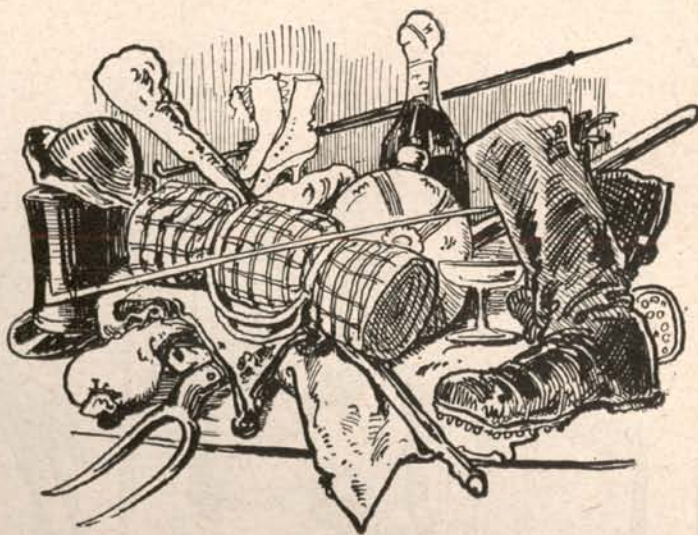
Az egyesült ellenzék magyar nemzeti politikát hirdet, pedig szívesen fuzionálna a panszlárystákkal is — ha lehetne.

Pium desiderium.

ITT a Husvét! mennyi itt
 A husvétí áru czikk!
 Piros, kék, és zöld tojás,
 Cukor viasz s annyi más!
 Locsolódni rózsá viz,
 Finom szentell sódár iz,
 S minden a mi tarkaság,
 Ezen mulat a világ!

Hej! csak egyszer lenne még!
 Hogy megáldana az ég,
 S még egy olyan husvét lenne,
 Hogy örömünk telnék benne;
 S nem sok kéno erre! nem!
 Elférne egy kis helyen:
 Eenyi tarka árucikk!
 Helyett egy »h u s v é t í c z i k k «!

AZ UJ FUZIÓ ILLUSZTRÁCIÓJA.

Apró hírek.

+ **Gorcsakoff** — mikor Salisbury jegyzékét kézhez kapta — így kiáltott föl: »Mit akar ez a szerencsétlen flottás?« Lord Loftusz angol követ azt válaszolta erre: »Reményilem, herczegséged a többit majd megérti pánczéltársainkból.«

* * *

⊙ **Czethal és medve** harcra készül egymás ellen. Jónás próféta szakértő véleményt szándékozik az orosz kormány elé terjeszteni az iránt, hogy a czethal szárazföldi lényekre nézve is lehet veszedelmes.

* * *

⊕ **Az oroszok** közt a typhus dühöng, az angolok közt Hornby flóttáján a marmarasmus. Csak hogy ez nem valami nagy baj.

* * *

± **A budapesti** spiritista-körben e héten érdekes ülést tartottak. Fölidézték több politikai halott szellemét. Különös derültséget okoztak a Belcredi-Eszterházy ministerium.

* * *

> **Börzénken** a gyapju ára, tömeges import következtében nagyon alászállott. Különösen az arany-gyapjué.

* * *

* **Mi a pétervári** esküdtek ítéletének eredménye az orosz kormányra? Egy Tre — *poj*.

Lapszemlék

— „Egyetértés“ —

AHABARÉKPÁRTI vakandturás Csimboraszónak képzele magát és fuziós csirizével gondolja a nemzetnek szélbali töltött káposztához szokott magyar étvágyát kielégíteni. Hátrább azokkal a sovány programmagarakkal! Párduczos Arpád kaczagánya csakis a mi vitézkötéses politikánk szabadalmazott tulajdona és jaj annak, aki ámitással bélelt frakkot próbál nyakába varrni. Le a fuzióval — le a habarékpárttal!

*

— „Közvélemény“ —

Himző-utczai kollegánk erőszakot szeretne rajtunk elkövetni. Meggombásodott agyvelejének szörnyképrázatait hurczolja ellenünk piacra, hol a tömeg nevetve fogadja szélhűdös tetemének vonagló végkinprodukcióit. Azt kiáltja ránk, hogy »le a habarékpárttal!« Mi szives készséggel válaszolunk: »fel az Egyetértéssel!« (Tudja ő már hová.)

*

— „Ellenőr“ —

Abban a kellemes helyzetben vagyunk, hogy néma mosolylyal, elégtült kezünket békével rakhajuk ölünkbe és ellenfeleink czirógatásait — melyeket egymáson művelnek — simpliciter constatálva, vezérczikk-íróinkat szabadságra bocsáthassuk.

SPORT.

Gladstone és Beaconsfield futtattak. Beaconsfield a győztes, noha Gladstone-é lett a Derby.

A GYAKORLÓ-TÉREN.

Hadnagy. Lábhoz! . . . Herrgotthimmelkreuzquotenmalefizachtzigmillionenkrachdonnerwetter-pártszakadás noch einmal!

B. J. Lajdinánt ur, kár mérgelednie! Dezerterből nem lehet hadsereget csinálni.

A „Kis Lap“-ból.

Tedvesz Fojdó bácsi!

MEDINT találtam valamit. Moszt az ecczel a Gyulai bácsi »Budapesti Szemléjében«. A málczius-ápliliszzi füzetében ifj. Loszonczy László báczitol ugyanisz egy afféle »essay« című önténytesz főjádászt olvasztam a Spenczel angoj tudósz műveiről, nevezetesen a szejtajtászos tojmányzatlól. A tinai czászárlónlalépészenet szejtajtászáól szólva, azt mondja, hogy az »urcsászár« tilenczszel hajol med a papája oltálja és ugyan annyiszol az előtt a tlónusz előtt, amelyben a »Dowager« czászálné ül. Hogyan? téjdeztem madamtól; hát az a »Dowager« a czászálné néni neve? Vagy valami szent? Vagy bálvány? Beje pillantottam a papa andoj dicczionáliumába, hát ott látom hogy a »Dowager« azt jelenti, hogy »özvegy asszony«.

Ezet után tezeit czótolva vadjot hü tisz olvasója

Vigyázó Laczi.

FORUM PIPERCULIANUM.

Goromba ur albumába

Itt van a szép kikelet, gyönyörű a mezőkön az áldás;
Jó, de vetésedből irtsd ki a g a z t, a g y o m o t. *)

Brutus urnak a nőkérdésben.

Mennyire vitte ma már a művészeti szakban az arszlán?
Költ (pénzt) fest (ön-bört) várat (a légben) emel.
S ez nem elég, vádaskodik is; s így a c c c u s a t i v u s
Lévén, nem Bru t u s, Bru t u m az úri neve.

Egy hölgy.

Csalódás.

Tiszt-tartót keresél, s lelsz »t a r t ó t«, melybe se tisz t, sem
Elez nincs, csak faggyu-gyertya világa lobog.

(In) practicus.

Nem szereted, ha szűk a ruha, mert hát »akadály a futásban.«
Légy hálás, marodeur, czélhoz így érsz te csak el.

Amazon bizonyos hölgy.

*) Hiszen azt celekszi! Cs. B.

Az új bálvány.

A vörös kereszt alatt.

— Orvosi jelentés Doktoroff tábornokhoz. —

Tábornok ur!

SIETEK a szent-pétervári bizottságot tudósítani első emberbaráti munkálkodásunkról.

Budapestre, tehát ellenséges földre érvén, a helyett, hogy a velünk hozott labdacokkal összelövöldöztük volna Buda várát, rögtön megelőztük az angolt és európai álláspontot foglaltunk el. Elmentünk ugyanis az »Európa« szállodába és fehérszínű zöld asztal mellé ültünk, hol vonakodás nélkül a menü minden pontját magunk elé terjesztettük, anélkül hogy az »angol királyi« valamit tudott volna felőle, mert az mindig azt akarja, hogy »Európa« helyett ő hozzá forduljon az ember.

Fájdalom, a magyarok igen ellenségesen bántak velünk, mert agyon akartak etetni-itatni. Mi azonban szent György segedelmével magunk alá gyürtük őket saját pozícióikban és mindenöket elpusztítottuk. Ez alkalommal sebészi eszközeinknek és egyéb szereinknek nem csekély hasznát vettük.

Esti 8 órától reggeli 6 óráig 200-nál több amputációt vittünk véghez, minden nemzetiségű sült baromfin. A legnagyobb golyókat is kihúztuk a pénzérek

markából, ha hollandi sajtból valók voltak. A szerte robbanó »bombe glacé«, mely éppen közénk csapott le (igy tiszteli a magyar a vörös keresztet!) mindnyájunk gyomrát eltalálta (belülről) darabjaival, de ezeket is pár óra alatt sikerült gyomrunkból eltávolítani. Tépésünket az ellenség elrontotta ugyan, metélt gyanánt befőzvé a levesbe, de mi így is fölhasználtuk az utolsó szálig, a humanitás nevében. Feltűnő nagy perczenet szolgáltatott a szálkabaj, mely oly heveny alakban lépett föl, hogy némely egyének (például Csukanoff, Potykin, Szolfritoff) husa egészen tele volt szálkával; bámulatos ügyességünk azonban szálkáikat egytől-egyig kihuzta.

Az általános egészségi állapot is igen aggasztó volt. Különösen a víz minősége lehetett ennek oka, mert mindent kaphattunk, csak tiszta vizet nem. Némely víz egészen borizü volt, más olyan barna volt mint a sör, vagy éppen úgy habzott mint a pezsgő. Hogy mivel mérgezheték meg a magyar mérgekeverők kutaikat, nem tudom; de bizonyos, hogy e víz hatása ránk nem volt közönséges.

Végre reggel felé elvégeztük munkánkat és föl-szedve sebesülteinket, tovább utaztunk.

Ekkor vettük észre, hogy hadi pénztárunkból hiányzik 800 frt. Pedig műteteink közt a zsebmetszet elő sem fordult.

DR. PILULAZAREFF,
főorvos.

Mokány Berczi

a dombszögi kaszinóban.

— Husvéti elegia. —

Sahaj Maglód!

Csak vinül a legíny! Mikó mefforgatom szüvembe jaz emlékezet kásáját, oszt a múlt kedves hólyagjai pufogva emeekönnek a kedij főszínire, mömmög rásercentem a remínység zsirjába meppirosodott vöröshajma gerizdek: hát mögilletődök.

Nappéntekön holló a fíját, husvét hetfejin legíny a lányt mosta meg. Amaz egérnyállal, emmeg rózsavizzel. Öntözni, locsoni, spricczőnyi! Van-e édsőbb multság legínnek, lánnak, menyecsékének effurmán?!

Hanem most bús vagyok akar a bika, akit kivertek a nádasbul. Fenékre esett bennem a szerelembírás.

Kotormányba jártam akkor, a Lupi bácsi házába. Serkedzett a természet fába, tagba. Hajnalba ja Pankát, a konyhabéli fruskát, Duhaj Danival kihámoztuk a pokrócz alul, oszt oda ja kuthol! Genge jegecske vont hártját a csáva tövibe lévő sertés-marienbádon, mer nem vót mán nagyon hideg. Dani fogta ja Pankát, Lupi bácsi meregette a rocskát, én mög zsupsz! a tőzek-tündér nyaka közzé, hogy csak ugy no! Bóggött a bolond, peig Lupi bácsi váttag mondta neki: Panka ne ordíjj! Mikor oszt csuronviz vót a padka-dragóner, eleresztettük. Neki ment az udvarnak, mint tót ökör a ködnek, visszabútt a vaczkába, ott meg ugy csattogott a foga, hogy azt tudták az piarczon: megest kerepűnek a toromba.

Hát még, mikó mekkörösztöttük a Shmachelesz Náci öreganyját, piritott szalonnát csöpögtettünk a máczesra és ugy diktátuk bele! A nagy ájvájdalomra beszaladt az unokája a Czilike. Fogtomra gyütt a jordenella! Még a száz ráncz Ribéket locsolgatta föl a locsolgatásbul a Blumenkól kilörgos, addig a Czilikét karszügyön sétátattam, az ölembe ápolgattam akar a dajka. Csakhogy le nem fáslizhattam a rugdalkozó babát!

Hej, aranyos üdök vótak azok! Tenne most iet az ember, nem belejütné mingyá órrmányját a kórrmány, esne bele jaz kerge fuzió!

Mér hogy ez nincs mán ugy? Kesereg is bennem a lélek, mint fazékban a hurka.

Sőt, aki ekkis szórakozása vagyon, aztat is elemeené az embertül a Tiszatajusz politika. Peig illik néki a morál, mint tehínek a gatyá, gyugnám a szájába ha czimer van rajta! Drabantjait eresztette rá a bú-kergető játikra, akive szerény röjtélybe buvik az bánatos kebel, mer nem akar dicsekennyi. Ez a jutalma jannak, ha jaz nőmössebb írzs nem hetvenkedik és nem áll ki az placzra, hanem mint az ibolya sitíbe titokba virítt.

De azér jobbrul lator, balrul lator: mégis közé-pütt a Krisztus!

Azér is ha'szszójjék hát az föltámadásos husvéti csöndes!

Ha egy francia énekes s egy svéd énekesnő egy fél-tucztat némettel francziául énekel — hát azt ugy híjják, hogy olasz stacione.

Soha ilyen énekest mint ez a Faure! Vége az előadásnak, haza megyek, leülök a vacsorához s előttem áll Hamlet. Lefekszem, aludni akarok, előttem Hamlet. Elalszom, semmi kedvem álmodni s előttem Hamlet. Másnap fölkelek, élceket akarok csinálni — előttem Hamlet. Nem lehet tőle szabadulni. Kérem, egy kissé sok tíz forintért.

És Nilsson Krisztina? Tavaly Patti, az idén Nilsson. Patti gyémánt, Nilsson gyöngy. A gyémánt ragyogó, a gyöngy igaz.

Azt mondják: könnyü neki! Lind Jenny a földije. Furesa; Helfy Náci is tud olaszul, még se tudja, hogyan furják a makarónit.

Az a Rákosi! Ki hitte volna, hogy olyan jó keresztény, mikor Dóczy a barátja! A »cornevillei harangokat« csakugyan Rómába küldte nagypénteken.

Nyilatkozat.

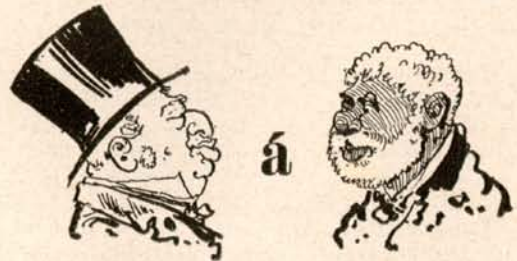
Tisztelt szerkesztő ur!

Kaposvár, apr. 1.

Mivel lapársaim konokul hallgatnak közgazgatási műkor-szak alkotásomról, vegye tudomásul kérem, hogy indítványomra a vármegye nagy birtokosaiból álló 100 tagú választmány Soldosné általam fölkéretni határozta, hogy az ünnepeit művészno maradjon itt s vállalja el az alispányságot.

Tisztelettel Roboz István.

KÉPREJTÉNY.

Husvétí vers.

GOLGOTHÁN már »elvégeztett.«
Ég sötétült és föld reszketett.
Aztán a sirba tették.
S mert halva is remegtek tőle még,
Sirját fegyverben ott őrizteték,
S nehéz kővel befedték.

Nem mozdult a halott két napon át,
Alhattak nyugton őrző katonák.
»Ő már ki nem jön újra!
S im harmadnapra isteni erő
Érintésétől megmozdult a kő,
S fölzengett: halleluja!

Zeng: halleluja! mert ma is, ime:
Egy Golgothán csügg a világ szeme.
Hol »elvégeztett« már!
Sirjába tették, élve eltemették:
S ott őrzi százezer zord fegyveres nép.
S romban hever az oltár.

Zengd halleluja! mert Golgothárul
Egy ut vezet csak! S kit J u d á s elárul,
Két napra ölhető csak!
S harmadnap, nincs a földnek oly hatalma,
Hogy föl ne keljen büszke diadalra;
S széthull a láncz s erőszak!

Pályakérdés.

Valjon Macedonai Fulóp akkor is azt tanácsolta volna fiának, hogy keressen magának nagyobb birodalmat, ha Battersburgi Sándornak hitták, s a hesseni dragonos ezredben hadnagyi rangot viselt volna?

Ártatlan beszélgetés.

Kurta. Eszterházy Móricz is kapott aranygyapjút.

Fejes. Pedig a Mór egyszer már megtette a kötelességét, el is ment.

Kurta. Ugy látszik, még egyszer akar — menni.

Tönődések.

(Seiffensteiner Solomontul.)

Nem érthetem meg, új Bulgária hol lesz tulajdonképen? Muszka mondja, hoid lesz három tengerel hotáros; angol meg mondja, hoid lehetetlenséggel hotáros.

*

Halotam, hoid a jilkos valami ismeretlen okból, mindig visszamegy ara helyre, hol a jilkosságot elkövette. Gondolom, hoid Ignáczieff lesz ismét az orosz küvet Konstantinóplba.

*

A moszkák, akik fúlaszlatták türük birodolmot, mostand helyreállítják a konstantinopli arasz küvetséget. Gandalam, hoid a szoltán jobb szeretné, ha a konstantinópli küvetséget aszlatták volna fel és a türük birodolmot állítanának helyre.

*

Ki meri togodni, hoid a moszka mint szabadító szerepelté Türükországba? Ha mást nem is, de legolább a szoltánt mekszobodította két provinciától és ed pár milliontól.

*

Olvasom, hoid Nikoláj naidherczegtül elvettek az orosz hadak fővezérletét. Szegény türükük!

Börzeviczy W. M. élezei.

Csak azt nem tudom megfogni, hogy miként lehet Oroszország a kereszténység előmozdítója, mikor még Oláhországot is cireu-m-scindálni akarja. (Gewalt!)

*

Az új ellenzékek új nevet adtam: neue treue Fusion. (Fein!)

SZÉP-IRODALOM.

Tízleletes Szász Gergely (kitől a türelmes olvasó „A villám” — „Az ideál” — „A sas” — „A remény” stb. subjectív tárgyu tanulmányt olvashatott; s ki még közelebből a következő költeménykedéseket fogja foganatosítani: „A híd” — „Az ajtó” — „A sár” — s több „Hattyúdalk”) a Petőfiak délyén (nem lévén sem reggély, sem estély) a következő poemacskának hágot a farkára:

A szikla.

EN VAGYOK a szikla, ezt elhinni tessen,
Büszke virgöncz sasok dalolnak felettem;
Kopár oldalamat úgy fedezi a pást,
Mint egy esperest a dicső papi palást.
Büszke fejem szinte az izét eléri,
Azokat élvezem, ami szent, mi égi;
S ha magas tetőmről leesik valaki:
Ugy megüti magát, hajh! az a valaki.
Azt mondják, hogy az én kö-oldalom kemény,
Hajh pedig oly nagyon nem kemény ám szegény!
Rajta itt is, ott is van egy-egy kis lyukacs,
S ha oly kemény volna; hogy lehetne lyukas?
Akármit hazudnak: szikla vagyok azért,
Megvetem a sarat, mint a szűz a kaczerét.
Nem bánom: mondjanak felőlem akármit,
Csak legyek én szikla koporsóm zártáig,
Mert míg alatt a völgy csufosan romba dül:
Szép nekem itt állni magasan egyedül
Hol fölöttem a szél trombitán hegedül!...

Királyutczai levél.

Kedvesch svógorleben!

Kivánom neked elüször is baldag önepet és jó étvádjat máczeszhoz, ami igaz, nem valami naczerő, mert nem is van savonyítva. De hiszen a szegen ember kenyere mindig savanyó.

Mácseszról jotja eszembe keleti kerdesch, a mi nem is tschoda, mer hasonlodnak magokat edmászhoz aban, hoid mind a ketűben könyő kítőrni a fogadat.

Hát önep alat, mikor nem volt dolgom, eltöndöttem arasz-türük háboró fölöte és tanáltam egészen ödjnak mint edj váltóözlet. Fox kerdezni mért? Hát gandalkozál tschok, mi történik o váltóval? Váltót elüször

is kiálitják, osztán elfagadják, giroiroznak (fronciálul: forgatják,) ha van rajta fargató kettű, tóladnak rajta; némelkor teszük óvást, otoljára mégis valakinek meg moszjáz kifözetni, ami legnadjoban keschervesch az egész dalogban.

Hát eztet a háboró nem mente egészen idj? Araszország elüször kiálitota — hadsereg; azután Türükország elfogata — háboró; Románia volta első ami fargata — küpönyeg; azotán moszka forgata — föl egész Türükarszázgot, otoljára moszka tulata — román szüvecségesen, most meg tete óvást Anglia. Hát nem egész váltú-eljárás? — tschok asztot nem todom, ki phözeti majd oz egész mulacsák.

Régen vót, hoid alvastam ojságba, hoid a Dona tarkát betümték moszkák türük füdd el. Türük meg betümté moszka éhes torkát szinten türük füddel. Most meg aszt olvasok, hoid Dona torkából kivették türük földet Ausztria-Madjarország kedviér. Nem lehetne moszka torkából is kiveni türük földet Ausztria-Madjarország kedviér?

Amivel vadjoka te szerető svógor

SPITZIG J CZIG

ischmeretesch hazaphi és tseloládapa.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

Páter Semperridens. Nincs éle, még ha az ön német formájában közölnék is. Magyar ember nem szokott »x-et u helyett csinálni.« Aztán minek vált ön magyar nevet, ha németes rendben iratkozik: »J. Ördög J. helyett? Egész küldeményéből egyébkint a »rancu« ri ki s ezt a »B. J.« nem szolgálja. — o+x-y. Olyanabbakhoz szokott a mi közönségünk. — **B. K.** Az ilyen szótörédek mint: YEK. KÖZ. EKS. stb. egyáltalán nem birnak latinos színnel. — **Anonymus.** Nincs tisztában a distichon (hexameter és pentameter) szabályaival. De ez a beküldött epigrammák csekélyebb hibája. — **N. J. (Bdps.)** Ön tulbecsüli elemzéseit. Mindössze egy adomája válik be. Azt talán a »M. Berczi kalandáriomába« nyomjuk bele. — **V. Z. (N. Abny.)** Csak a czéger rajza ér valamit; erről is tudnunk kell hol s kinek a boltja fölött virít. A siriratnak kövte hiszünk. Magunknak is tudnunk kellene felőle. — **V. K.** Egyikét besoroztuk. — **Drvr.** Mulatságos. Itt fogtuk. — „Megy a kis lány...” S ön ezt a versét elemének tartja? — **B. F. (Klsr.)** A Vigyázó Laci irodalmi ellenörködése általános tetszéssel találkozott, aminek örvendünk. A kis ember fogja-é folytatni, nem tudjuk. Forgó bácsi által fölszólítottuk a kis mamlaszt. — **N. A.** Nem a Sp. Jozig hangja. Ön azt kívánja, hogy a helyett, hogy a külföldről hozott »civil« nőt tekintsek törvénytelennek, inkább a már meglévőt, hogy így önnök joga legyen a nyakára savanyadott vén Ribéket gyorsan visszakergetni Polyakországba, a honnan hozta. Ilyen szeretetlen nyilatkozat nem illik a derék Sp. I. szájába, aki folyton híve a Regikának. Már csak nem nyeri el ön a lengyel-kengyel-rendjel nagy keresztyét. — „Lydia.” Sikerült. Átadtuk Jankónak. — **S. I. (Bdps.)** A legvadjából való. Föl is vettük a cs. b. gyűjteménybe. — **Sz. G. (Klsr.)** Köszönet a kedves megemlékezésért. Milyelt lehet, földiszitjük vele lapunkat.

Felelős szerkesztő: CSICSERI BORS.